

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-02-02)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-02-02)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 142. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000116.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Abel, Marie, *En Brevveksling ved Povl Hansen,*

*Marie til Ernst Trier.
Vesterbro, 2. febr. 1866.*

... Allererst tusende tak for de dage, jeg tilbragte ude i Vallekilde! Jeg tror, det vil være mig umuligt rigtigt at beskrive dig, hvormegen glæde jeg havde af det besøg. Jeg tror, aldrig jeg i den grad har følt mig på min rette hylde, som imellem eder dér ude; det står så klart for mig, at netop det liv egnede sig ganske for mig. Da jeg tog her fra byen, var jeg egentlig fuld af så mange bekymringer og betænkeligheder, og nu da jeg vender tilbage, er jeg fuld af glæde og frejdigt mod. Du har ganske ret i hvad du sagde, at de mennesker, som ikke selv lever med i det liv, de kan slet ingen mening have om, hvorledes det er ...

I aftes ude hos Grundtvigs mente damerne, at vi mennesker skulde altid ydmyges ved sorg og mod-s. 143gang, for ved medgang bliver vi hovmodige. Jeg påstod, at der gaves mennesker, som netop bliver allermest ydmyge ved megen medgang, når de ret kan se, hvor lidt de fortjæner det. Det, mente de andre, dog var så sjældent tilfældet, at man gjerne kunde sige, at det aldrig skete. Hvad siger du? ...

I tirsdags aftes talte Termansen i »dansk samfund«; jeg kunde godt lide ham, men han var slet ikke, som jeg havde tænkt mig ham. Jeg havde troet, at han var meget mere fremtrædende, end han var; han er jo tværtimod uhyre tilbageholden og beskeden. Frøken Pio havde bud til mig fra fru Grundtvig, om jeg vilde komme ud til dem torsdag aften for at være sammen med Termansen; jeg var så også derude, men uheldigvis kom Termansen ikke. Han var bleven forhindret. Derimod var der en mand, som hed Jens Jørgensen. Han kendte godt dig og bad mig hilse dig, når jeg skrev. For resten har jeg aldrig set den gamle så rask og oprømt som i aftes; man kunde se hans øjne hele tiden!

Efter bordet sad vi alle inde hos ham, og Jens Jørgensen bad ham da bl. and. forklare, hvorledes det kunde være, at han havde hørt nogle sige, at troen fødtes ved dåben, altså at troen måtte komme efter dåben; men så vilde han gjerne vide, hvorledes det da kunde være, at man ved dåben først blev spurgt, om man tror, hvorefter først dåben følger. Dertil svarede Grundtvig, at det var ikke troen men håbet, der fødtes i dåben ...

Nu er kl. 11½ ...; her har været fremmede i aften: Nørregård nemlig og hans kone og Bågø og Frits og Ida. Jeg er glad ved at have været lidt sammen med Nørregård, så jeg kunde lære ham lidt bedre at kende. Jeg synes allerede så godt om ham. Han er stråleglad over sin højskoleplan, og du kan snart vente ham ud til dig. Vi er budne hen til dem på onsdag aften. Bågø har det vist fremdeles ikke godt; han så så nedbøjet ud; det er så tungt at se på ham.

Vi havde det ellers meget rart sammen, kun savnede jeg dig ... Tænk, i dag blev din fæstemø 21 år gammel! Hvilken ærværdig alder!! ...

Hils endelig alle karlene og alle i præstegården! ...